

C/2023/398

23.11.2023

P9_TA(2023)0071

Spójność polityki na rzecz rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2023 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju (2021/2164(INI))

(C/2023/398)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 208 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności zdanie, że „przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), który stanowi, że w stosunkach zewnętrznych Unia przyczynia się między innymi do pokoju, bezpieczeństwa, trwałego rozwoju Ziemi, solidarności i wzajemnego szacunku między narodami, do swobodnego i uczciwego handlu, wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka,
- uwzględniając art. 21 ust. 1 TUE, który stanowi, że działania Unii na arenie międzynarodowej oparte są na zasadach, które leżą u podstaw jej utworzenia, rozwoju i rozszerzenia oraz które zamierza wspierać na świecie: demokracji, państwie prawa, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowaniu godności ludzkiej, zasadach równości i solidarności oraz poszanowaniu zasad Karty Narodów Zjednoczonych i prawa międzynarodowego,
- uwzględniając Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju ONZ,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie i Komisji z dnia 30 czerwca 2017 r. dotyczącego nowego konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju, zatytułowanego „Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość”, a w szczególności jego ust. 10, 109 i 110 ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) 2021/947 ⁽²⁾ z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Śąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – „Globalny wymiar Europy”,
- uwzględniając projekt nowej umowy o partnerstwie między Unią Europejską a członkami Organizacji Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (OACPS) (umowa po wygaśnięciu umowy z Kotonu), w sprawie której zakończono negocjacje, ale która nie została jeszcze podpisana ani nie weszła w życie,
- uwzględniając wspólne oświadczenie z dnia 18 lutego 2022 r. z szóstego szczytu Unia Europejska – Unia Afrykańska: „Wspólna wizja na 2030 r.”,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 6 czerwca 2019 r. pt. „Evaluation of the EU Policy Coherence for Development” [Ocena spójności polityki UE na rzecz rozwoju] (SWD(2019)0093),
- uwzględniając zewnętrzną ocenę spójności polityki Unii Europejskiej na rzecz rozwoju (2009–2016) z 2018 r.,
- uwzględniając szczegółową analizę pt. „Zapewnienie przejrzystej i skutecznej spójności polityki na rzecz rozwoju”, opublikowaną przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej 9 grudnia 2022 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 28 stycznia 2019 r. zatytułowany „EU Report on Policy Coherence for Development” [„Sprawozdanie UE w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju”] (SWD(2019)0020),

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 14.6.2021, s. 1.

⁽³⁾ Dogłębna analiza – „Zapewnienie przejrzystej i skutecznej spójności polityki na rzecz rozwoju”, Parlament Europejski, Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej Unii Europejskiej, opublikowana w trakcie warsztatów „Wzmacnianie spójności polityki na rzecz rozwoju”, 9 grudnia 2022 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju,
  - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju, w szczególności rezolucję z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie sprawozdania UE za rok 2015 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2022 r. w sprawie wdrażania i realizacji celów zrównoważonego rozwoju ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2022 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa: połączenie sił na rzecz stanowienia lepszego prawa ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A9-0019/2023),
- A. mając na uwadze, że spójność polityki na rzecz rozwoju jest obowiązkiem prawnym wynikającym z TUE i wymaga uwzględnienia celu współpracy na rzecz rozwoju we wszystkich strategiach politycznych UE, które mogą mieć wpływ na kraje rozwijające się;
- B. mając na uwadze, że skuteczna koordynacja i integracja wszystkich strategii politycznych UE oraz ocena ich wpływu na kraje rozwijające się ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia spójności polityki na rzecz rozwoju;
- C. mając na uwadze, że polityczne zaangażowanie UE na rzecz spójności polityki na rzecz rozwoju zostało potwierdzone w nowym europejskim konsensusie w sprawie rozwoju z 2017 r., w którym uznano spójność polityki na rzecz rozwoju za „jeden z kluczowych elementów strategii [UE] na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i ważny wkład w szerszy cel spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju”;
- D. mając na uwadze, że w sprawozdaniu z oceny zewnętrznej dla Komisji z 2018 r. ujawniono poważne niedociągnięcia we wdrażaniu spójności polityki na rzecz rozwoju, w tym ograniczoną rolę delegatur UE; mając na uwadze, że w niedawnym badaniu zleconym przez Parlament stwierdzono, że nadal występują poważne problemy; mając na uwadze, że brak odpowiedniej reakcji na ustalenia zawarte w sprawozdaniu z oceny zewnętrznej oraz brak dowodów na podjęcie odpowiednich działań podważają wiarygodność działań UE w zakresie współpracy na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że Rada nie prowadzi już regularnej wymiany informacji z Komisją na temat spójności polityki na rzecz rozwoju;
- E. mając na uwadze, że zasada spójności polityki na rzecz rozwoju jest zapisana w art. 208 TFUE i jest uznawana przez instytucje UE i w ramach wielostronnych za instrument służący dążeniu do zrównoważonego rozwoju oraz za instrument mający znaczenie dla zapewnienia wiarygodności i niezawodności UE w krajach partnerskich; mając na uwadze, że celem spójności polityki na rzecz rozwoju jest zapewnienie gospodarczej i społecznej spójności polityki działań zewnętrznych, która może mieć wpływ na kraje rozwijające się, z celem współpracy UE na rzecz rozwoju, której głównym celem pozostaje ograniczenie, a w perspektywie długoterminowej wyeliminowanie ubóstwa, a także zwiększenie skuteczności współpracy na rzecz rozwoju;
- F. mając na uwadze, że obecna sytuacja geopolityczna na świecie jest szczególnie naznaczona skutkami pandemii COVID-19, nielegalną inwazją Rosji na Ukrainę i jej skutkami, w tym poważnym kryzysem energetycznym, kryzysem uchodźczym, trudnościami związanymi z zadłużeniem na świecie i zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywnościowego i różnorodności biologicznej, a także zmianą klimatu, a problemy te poważnie zagrażają osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju na świecie, w związku z czym konieczna jest kompleksowa reakcja; mając na uwadze, że dodatkowo zwiększa to potrzebę skutecznego wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju oraz potrzebę spójności i zgodności między różnymi strategiami politycznymi, jak ma to miejsce w przypadku powiązań między pomocą humanitarną a rozwojem;
- G. mając na uwadze, że mechanizmy Komisji dotyczące spójności polityki na rzecz rozwoju obejmują między innymi grupy międzyresortowe, konsultacje z zainteresowanymi stronami i konsultacje publiczne, przegląd (monitorowanie) programu prac Komisji z punktu widzenia spójności polityki na rzecz rozwoju, instrumenty nr 19, 27 i 35 w wytycznych dotyczących oceny skutków (zmieniony Program lepszego stanowienia prawa) oraz ocenę wpływu umów handlowych na zrównoważony rozwój; mając na uwadze, że rozwiązania te są stosowane w różnych proporcjach, a jakość działań w ramach spójności polityki na rzecz rozwoju można mierzyć jedynie na podstawie konkretnych wyników; mając na uwadze, że w Komisji nie ma organu centralnego odpowiedzialnego za wdrażanie spójności polityki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że w niektórych przypadkach analizy spójności polityki na rzecz rozwoju zawarte w ocenach skutków przeprowadzonych przez Komisję w odniesieniu do niedawnych wniosków

⁽⁴⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 32 z 27.1.2023, s. 28.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0301.

ustawodawczych są nadal powierzachowe (np. w odniesieniu do proponowanego mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ ⁽⁷⁾) i dyrektywy w sprawie przestępstw przeciwko środowisku ⁽⁸⁾) lub nie zostały przeprowadzone, gdy było to wyraźnie potrzebne (np. w odniesieniu do pakietu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz dyrektywy ⁽⁹⁾) i rozporządzenia w sprawie sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju); mając na uwadze, że świadczy to wyraźnie o tym, że potrzebne są dalsze działania w celu wdrożenia zaleceń zawartych w zewnętrznej ocenie spójności polityki na rzecz rozwoju z 2018 r.; mając na uwadze, że delegatury UE i przedstawicielstwa dyplomatyczne państw członkowskich powinny odgrywać większą rolę w zapewnianiu spójności polityki na rzecz rozwoju w krajach partnerskich; mając na uwadze, że brak całościowego podejścia do spójności polityki na rzecz rozwoju i jej jasnej definicji może zagrozić realizacji jej celów i osłabić jej skuteczność;

- H. mając na uwadze, że pomimo oczywistego znaczenia spójności polityki na rzecz rozwoju dla ważnych inicjatyw UE, takich jak Europejski Zielony Ład, polityka handlowa, globalne i unijne normy opodatkowania osób prawnych lub należała staranność przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju, spójność polityki na rzecz rozwoju była w ostatnich latach wszakże mniej widoczna w europejskim programie politycznym europejskim programie działań i w krajach partnerskich;
- I. mając na uwadze, że zaangażowanie sektora prywatnego służące celom polityki rozwojowej, na przykład poprzez działania łączone, w ramach których ograniczona kwota środków z dotacji jest wykorzystywana do przyciągania dodatkowego finansowania, może skutecznie wzmocnić spójność polityki na rzecz rozwoju;
- J. mając na uwadze, że rozliczalność, widoczność i przejrzystość są ważnymi aspektami współpracy na rzecz rozwoju i muszą być stosowane w odniesieniu do spójności polityki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że w 2019 r. odstąpiono od sporządzania co dwa lata przez Komisję specjalnego sprawozdania UE w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju i zastąpiono je sprawozdaniem UE z realizacji celów zrównoważonego rozwoju sporządzanym co cztery lata; mając na uwadze, że sprawozdania Komisji mają głównie charakter ogólnie opisowy i są mało pomocne w ocenie skuteczności spójności polityki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że podkreśla to potrzebę jasnych celów i wskaźników w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju oraz przejrzystego monitorowania;
- K. mając na uwadze, że Parlament, jako współprawodawca i podmiot w procesie kształtowania polityki, ponosi sporą część odpowiedzialności za wdrażanie przez UE spójności polityki na rzecz rozwoju; mając na uwadze, że Komisja Rozwoju (DEVE) odgrywa kluczową rolę w tym procesie, wydając opinie dla innych komisji; mając na uwadze, że spójność polityki na rzecz rozwoju wymaga podejścia angażującego cały Parlament i zaangażowanego wkładu wszystkich komisji parlamentarnych w prace nad różnymi strategiami politycznymi, co jak dotąd rzadko miało miejsce; mając na uwadze, że istnieje potrzeba ściślejszej koordynacji między komisjami w Parlamencie w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju;

Nowe tło geopolityczne i polityczne dla spójności polityki na rzecz rozwoju

1. potwierdza, że spójność polityki na rzecz rozwoju jest istotnym wymogiem w celu uniknięcia negatywnego wpływu polityki UE na osoby ubogie i znajdujące się w trudnej sytuacji w krajach rozwijających się oraz poszukiwania i wykorzystywania możliwości osiągnięcia synergii zgodnie z zasadami Agendy 2030 „nie pomijać nikogo” oraz „w pierwszej kolejności docierać do tych, którzy najbardziej tego potrzebują”, a także w dążeniu do osiągnięcia celu rozwojowego, jakim jest ograniczenie, a w perspektywie długoterminowej eliminacja ubóstwa; przypomina, że wszystkie instytucje UE i państwa członkowskie muszą wypełniać swoje zobowiązania w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju wynikające z traktatów we wszystkich inicjatywach ustawodawczych i politycznych, które mogą mieć wpływ na kraje rozwijające się; podkreśla, że spójność polityki na rzecz rozwoju należy zapewnić we wszystkich strategiach politycznych i obszarach objętych Agendą 2030; wzywa do zasadniczej zmiany we wdrażaniu spójności polityki na rzecz rozwoju, aby zapewnić właściwą identyfikację i analizę skutków dla krajów rozwijających się, unikanie lub minimalizowanie negatywnych skutków oraz pełne wykorzystanie możliwych synergii w dążeniu do osiągnięcia celów rozwojowych;
2. wzywa do przygotowania komunikatu wyjaśniającego wdrażanie spójności polityki na rzecz rozwoju w kontekście celów zrównoważonego rozwoju, któremu towarzyszyć będzie określony w czasie plan działania dotyczący spójności polityki na rzecz rozwoju zawierający jasną metodykę oraz konkretne wskaźniki ilościowe i jakościowe umożliwiające osiągnięcie jej celów, a także podział zadań, uprawnień i harmonogram służące do pomiaru wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju przez UE i państwa członkowskie, a także do zapewnienia bazy dowodowej dotyczącej rozliczalności poprzez włączenie tej kwestii do nowych ram przejrzystego monitorowania i koordynacji polityki rozwoju w całej UE; wzywa do opublikowania tego komunikatu do 31 grudnia 2023 r.; wzywa Komisję do przedstawienia do 1 lipca 2024 r. nowej zewnętrznej oceny wdrażania spójności polityki UE na rzecz rozwoju;

⁽⁷⁾ Wniosek z dnia 14 lipca 2021 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (COM(2021)0564).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2464 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 537/2014, dyrektywy 2004/109/WE, dyrektywy 2006/43/WE oraz dyrektywy 2013/34/UE w odniesieniu do sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 15).

3. ponawia swój apel o opracowanie unijnej strategii wysokiego szczebla na rzecz wdrożenia Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, która powinna być ambitna, zintegrowana i zakorzeniona w ramach dotyczących praw człowieka oraz powinna respektować zasadę równości międzypokoleniowej; uważa, że spójność polityki na rzecz rozwoju, która stanowi jedyny w swoim rodzaju wkład UE w realizację szerszego celu spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju, musi być głównym filarem tej strategii i powinna zostać odpowiednio uwzględniona w unijnym dobrowolnym przeglądzie wdrażania Agendy 2030 w 2023 r.;

4. podkreśla, że spójność polityki na rzecz rozwoju musi pozostać kluczowym elementem stosunków zewnętrznych UE i wzywa do zwiększenia jej widoczności oraz do odgrywania przez UE wiodącej roli w promowaniu spójności polityki na rzecz rozwoju na całym świecie, zwłaszcza w ramach organizacji wielostronnych, w tym na forum Komitetu Pomocy Rozwojowej OECD i ONZ, a także poprzez istotne porozumienia międzynarodowe, w szczególności, lecz nie wyłącznie, porozumienie zastępujące umowę z Kotonu; zaleca utworzenie platformy UE na rzecz spójności polityki na rzecz rozwoju, aby umożliwić lepszą koordynację między odpowiednimi instytucjami UE a wielostronnymi, podmiotami niepaństwowymi i krajami rozwijającymi się w celu zapewnienia dostosowania i współpracy w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju, lepszej współpracy na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju oraz znalezienia nowych synergii w zakresie współpracy na rzecz rozwoju między UE a jej państwami członkowskimi oraz z państwami trzecimi;

Wspólny program UE na rzecz spójności polityki na rzecz rozwoju oraz zróżnicowane działania Komisji, Rady i Parlamentu

5. podkreśla, że spójność polityki na rzecz rozwoju powinna być konsekwentnie stosowana we wszystkich odpowiednich wnioskach; odnotowuje przykłady, w których uwzględniono spójność polityki na rzecz rozwoju, takie jak niedawny wniosek w sprawie produktów związanych z wylesianiem lub dyrektywa w sprawie należytej staranności przedsiębiorstw;

6. podkreśla w związku z tym potrzebę wyraźnego zaangażowania politycznego na wysokim szczeblu na rzecz spójności polityki na rzecz rozwoju i wzywa Komisję, aby:

- zadbała o to, by we wszystkich dyrekcjach generalnych (DG) i w Sekretariacie Generalnym stale posiadano świadomość, wiedzę specjalistyczną i zasoby niezbędne do skutecznego wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju, i określała jasno obowiązki w zakresie ogólnej odpowiedzialności za wdrażanie spójności polityki na rzecz rozwoju w ramach swoich służb poprzez powierzenie tej odpowiedzialności Sekretariatowi Generalnemu i polecenie mu ścisłej współpracy z Dyrekcją Generalną ds. Partnerstw Międzynarodowych przy wykonywaniu tego zadania; dopilnowała, by Sekretariat Generalny odgrywał szczególną rolę w arbitrażu politycznym na wysokim szczeblu między dyrekcjami generalnymi w realizacji celów polityki rozwojowej,
- systematycznie, w przejrzysty sposób sprawdzała na wczesnym etapie wszystkie swoje planowane inicjatywy polityczne i ustawodawcze oraz umowy handlowe pod kątem ewentualnego wpływu na kraje rozwijające się; zobowiązała każdą dyrekcję generalną, w której gestii leży przygotowanie konkretnej inicjatywy politycznej, aby zarówno na etapie „wstępnej oceny skutków”, jak i później, konsekwentnie zwracała należytą uwagę na możliwe aspekty spójności polityki na rzecz rozwoju; przeprowadzała szczególne oceny skutków ex ante, które powinny obejmować wyniki konstruktywnych konsultacji z zainteresowanymi stronami, w tym z krajami partnerskimi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, instytucjami badawczymi, społecznościami lokalnymi i regionalnymi oraz mieszkańcami, ludami tubylczymi i sektorem prywatnym, a także wkład delegatur UE w krajach rozwijających się,
- dopilnowała, by co najmniej jeden członek Rady ds. Kontroli Regulacyjnej miał wystarczające doświadczenie i kwalifikacje do analizowania, czy w inicjatywach objętych przeglądem odpowiednio uwzględniono aspekty spójności polityki na rzecz rozwoju, w szczególności z zastosowaniem instrumentu nr 35 (kraje rozwijające się) z Zestawu instrumentów służących lepszemu stanowieniu prawa,
- szeroko stosowała systematyczne i przejrzyste monitorowanie i przeprowadzała oceny ex post wpływu istniejących strategii politycznych UE i umów międzynarodowych na realizację celów polityki rozwojowej i wyjaśniała w razie potrzeby obowiązki, w tym w odniesieniu do zasady „zanieczyszczający płaci”, oraz w odniesieniu do przywracania do stanu poprzedniego i odszkodowania wynikających ze stosowania tej zasady, a także proponowała zmianę strategii politycznych w tych dziedzinach, w których stwierdzono negatywne skutki, oraz przyjmowała środki mające na celu poprawę jakości przyszłych ocen skutków,
- wznowiła publikowanie specjalnego rocznego sprawozdania w sprawie rozliczalności UE i jej państw członkowskich w zakresie wyników w związku z ich zobowiązaniami w zakresie polityki rozwojowej oraz zapewniła, by w tym sprawozdaniu odpowiednio uwzględniono wdrażanie spójności polityki na rzecz rozwoju i wyzwania napotkane w tym kontekście, i zwiększała tym samym przejrzystość i rozliczalność wobec społeczeństwa i Parlamentu;

7. podkreśla kluczową rolę Dyrekcji Generalnej ds. Partnerstw Międzynarodowych (DG INTPA) w zapewnianiu wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju w Komisji i:

- zwraca się do DG INTPA o jak najszybsze aktywne i konstruktywne współdziałanie z innymi dyrekcjami generalnymi za pośrednictwem wszystkich dostępnych mechanizmów w celu zapewnienia wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju we wszystkich stosownych inicjatywach Komisji oraz wzywa do tego, aby DG INTPA brała udział w ocenie skutków niezwłocznie po utworzeniu grupy międzyresortowej,

- z zadowoleniem przyjmuje uzupełniające badania DG INTPA dotyczące wpływu kluczowych inicjatyw ustawodawczych na kraje rozwijające się, zauważa jednak, że wpływ ten powinien zostać w pełni przeanalizowany w odpowiedniej ocenie skutków,
- wzywa do przywrócenia w DG INTPA specjalnego zespołu ds. spójności polityki na rzecz rozwoju w celu koordynowania i wzmacniania prac w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju w działach tematycznych DG oraz do zapewnienia stałego wsparcia DG INTPA na rzecz budowania i utrzymywania świadomości i kompetencji w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju w innych dyrekcjach generalnych i w Sekretariacie Generalnym,
- proponuje, aby przyszła edycja Europejskich Dni Rozwoju była poświęcona spójności polityki na rzecz rozwoju, co pozwoli zgromadzić w widoczny sposób wszystkie odpowiednie zainteresowane strony;

8. uważa, że jeśli pomimo zdecydowanych wysiłków nie da się w pełni uniknąć negatywnego wpływu polityki UE na osiągnięcie celu polityki rozwoju, instrument „Globalny wymiar Europy”, który dysponuje ograniczonymi zasobami, mógłby zostać wykorzystany do zminimalizowania jedynie absolutnie nieuniknionych skutków i do budowania pozytywnych synergii w krajach rozwijających się; podkreśla jednak, że możliwości takich działań należy rozpatrywać jedynie w ostateczności oraz że poleganie na pomocy rozwojowej nigdy nie powinno być postrzegane jako zasadna alternatywa dla uniknięcia negatywnych skutków; apeluje również, aby unijny program na rzecz edukacji i podnoszenia świadomości na temat rozwoju obejmował działania ukierunkowane na spójność polityki na rzecz rozwoju; w związku z tym wzywa do wzmocnienia badań i poszerzenia wiedzy lokalnych instytucji w krajach rozwijających się w celu wzbogacenia konsultacji z UE;

9. podkreśla kluczową rolę delegatur UE we wdrażaniu spójności polityki na rzecz rozwoju oraz wzywa Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do zadbania o to, by delegatury dysponowały niezbędną wiedzą fachową i zasobami, aby od samego początku mogły być aktywnie zaangażowane w opracowywanie strategii politycznych i prawodawstwa UE mających wpływ na kraje rozwijające się; uważa, że delegatury UE w krajach rozwijających się powinny w szczególności:

- analizować możliwy wpływ nowych strategii politycznych i inicjatyw UE na szczeblu lokalnym, poprzez identyfikowanie osób i interesów mogących odczuć ten wpływ i organizowanie konsultacji z udziałem wielu zainteresowanych stron w krajach partnerskich, w tym z instytucjami badawczymi, z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, społecznościami lokalnymi i regionalnymi oraz mieszkańcami, ludami tubylczymi i sektorem prywatnym, a także uwzględniać informacje i opinie przedstawione przez te podmioty,
- systematycznie dodawać spójność polityki na rzecz rozwoju do wykazu tematów omawianych w ramach dialogów politycznych z władzami lokalnymi, regionalnymi i państwowymi krajów rozwijających się oraz szerokim gronem podmiotów niepaństwowych, a także w organizacjach wielostronnych; zachęcać rządy krajów partnerskich, by dążyły do spójności ich własnych polityk i działań, tak by zmaksymalizować skuteczność wsparcia UE oraz innych działań w zakresie rozwoju; zapewniać wymianę najlepszych praktyk między UE a krajami partnerskimi, mając na uwadze znaczenie współpracy międzynarodowej oraz wspólnych celów i środków dla wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju,
- regularnie monitorować wpływ polityki UE na kraje rozwijające się i postępy w realizacji tej polityki oraz przyczyniać się do szczegółowej, przejrzystej i regularnej sprawozdawczości na temat spójności polityki na rzecz rozwoju, w tym poprzez zawarcie w rocznym sprawozdaniu z działalności ESDZ rozdziału poświęconego spójności polityki na rzecz rozwoju w celu analizowania roli i odpowiedzialności ESDZ,
- wzmacniać działania informacyjne w państwach trzecich i w UE na temat spójności polityki UE na rzecz rozwoju, jej wdrażania i wyników, tak aby pomóc w zwiększeniu widoczności UE i unijnego wsparcia w krajach partnerskich;

10. uznaje ważną rolę Parlamentu i Rady jako współprawodawców i wzywa obie instytucje do starannej oceny wpływu ich poprawek do wniosków ustawodawczych Komisji na kraje rozwijające się; zauważa, że prace te ułatwi poprawa jakości wstępnych ocen skutków przeprowadzanych przez Komisję;

11. przypomina o zobowiązaniu do spójności polityki na rzecz rozwoju, potwierdzonym przez państwa członkowskie w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju, i podkreśla znaczenie przestrzegania tego zobowiązania w krajowych strategiach politycznych państw członkowskich; wzywa w związku z tym Radę i państwa członkowskie do:

- regularnego włączania spójności polityki na rzecz rozwoju do porządku obrad Grupy Roboczej ds. Współpracy Rozwojowej i Partnerstw Międzynarodowych (CODEV-PI) oraz Grupy Roboczej ds. Agendy na rzecz Zrównoważonego Rozwoju 2030; zachęcania do dalszej współpracy między tymi grupami roboczymi w celu ścisłego monitorowania wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju,
- zacieśnienia współpracy między grupą roboczą CODEV-PI, Grupą Roboczą ds. Agendy 2030 i innymi organami przygotowawczymi w celu zapewnienia wdrożenia spójności polityki na rzecz rozwoju w stanowisku Rady w sprawie odpowiednich inicjatyw ustawodawczych,
- zapewnienia niezbędnej wiedzy fachowej i zasobów oraz ustanowienia mechanizmów koordynacji w swoich administracjach krajowych w celu skutecznego wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju i składania sprawozdań z jej wdrażania; podkreślania, że parlamenty narodowe mogą odegrać ważną rolę w promowaniu spójności polityki na rzecz rozwoju,

- ustanowienia lepszej koordynacji między państwami członkowskimi i ich odpowiednimi ministerstwami w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju, przeprowadzania regularnych wzajemnych ocen oraz wdrażania zaleceń zawartych w poprzednich sprawozdaniach i ocenach spójności polityki na rzecz rozwoju,
  - organizowania, we współpracy z wiceprzewodniczącym Komisji / wysokim przedstawicielem Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz ESDZ, corocznej debaty na szczeblu ministerialnym na forum Rady do Spraw Zagranicznych w jej składzie ds. rozwoju poświęconej spójności polityki na rzecz rozwoju i poprzedzania jej składaniem sprawozdań z wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju,
  - przyjmowania konkluzji Rady w sprawie każdego z rocznych sprawozdań Komisji dotyczących rozliczalności, o które zwrócił się Parlament,
  - zadbania o to, by na początku każdej prezydencji Rady podnoszono świadomość na temat kwestii spójności polityki na rzecz rozwoju w obecnych i planowanych strategiach politycznych, wskazywano problemy i poszukiwano rozwiązań,
  - prowadzenia konstruktywnej i regularnej wymiany poglądów na temat spójności polityki na rzecz rozwoju między Radą, Parlamentem i Komisją z wykorzystaniem istniejących formatów i organizując w razie potrzeby dodatkowe specjalne posiedzenia;
12. oświadcza, że zobowiązuje się zintensyfikować własne prace nad spójnością polityki na rzecz rozwoju i w tym celu:
- wzywa komisję DEVE do wyjaśnienia roli stałego sprawozdawcy ds. spójności polityki na rzecz rozwoju i wyraża zamiar poprawy współpracy w zakresie spójności polityki na rzecz rozwoju między swoimi komisjami,
  - wzywa do utworzenia w ścisłej współpracy z komisją DEVE „sieci ds. uwzględniania problematyki spójności polityki na rzecz rozwoju w głównym nurcie polityki”, skupiającej członków komisji zaangażowanych w proces stanowienia prawa oraz członków innych komisji i delegacji odpowiedzialnych za stosunki z krajami rozwijającymi się, pełniących rolę punktów kontaktowych; zaleca włączanie spójności polityki na rzecz rozwoju do programu wszystkich wyjazdów parlamentarnych i delegacji ad hoc do krajów rozwijających się oraz wzywa w stosownych przypadkach wszystkie komisje do konsekwentnego wdrażania spójności polityki na rzecz rozwoju w swoich pracach ustawodawczych i innych działaniach,
  - zobowiązuje Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego (EPRS) do regularnego przeglądu programu prac Komisji pod kątem spójności polityki na rzecz rozwoju, do systematycznego analizowania sposobu, w jaki spójność polityki na rzecz rozwoju jest uwzględniana w ocenach skutków Komisji i powiązanych wnioskach, a także do niezwłocznego ostrzegania komisji DEVE i innych właściwych komisji w przypadku stwierdzenia istotnych niedociągnięć lub pominięć; wzywa EPRS do wspierania wszystkich komisji we wdrażaniu spójności polityki na rzecz rozwoju w ich sprawozdaniach,
  - apeluje o poświęcenie większej uwagi spójności polityki na rzecz rozwoju w procesie podejmowania decyzji strategicznych i budżetowych; proponuje zaangażowanie komisarzy sektorowych w coroczny zorganizowany dialog oraz w dialog geopolityczny na temat wdrażania instrumentu „Globalny wymiar Europy”,
  - wyraża zamiar zwiększenia w Parlamencie świadomości i wiedzy fachowej na temat spójności polityki na rzecz rozwoju na szczeblu politycznym poprzez udostępnianie nowym i obecnym posłom do PE szkoleń i informacji na ten temat, oraz na szczeblu administracyjnym, w szczególności wśród pracowników organów zaangażowanych w proces stanowienia prawa;

o

o o

13. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.